DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 226, Letnik XXV, ŠD Krašnja - Marec 2019, cena 1,00 EUR

POGLED NA NAŠO USTVARJALNOST IN VESELJE

KS KRAŠNJA

V sredo 9.1.2019 je bila v prostorih PŠ Krašnja 1. redna oziroma konstitutivna seja novo izvoljenega Sveta Krajevne skupnosti Krašnja. Člani slednjega so: Petra Levec, Urška Kos, Damjan Urbanija, Robert Pervinšek, Uroš Cerar, Brigita Rožič, Jaka Urbanija, Andraž Štrukelj, Natalija Pevec, Marko Avbelj in Milena Urankar. Na seji sta bila prisotna tudi županja Olga Vrankar in predsednik Občinske volilne komisije Aleksander Urankar.

Svet je potrdil poročilo Občinske volilne komisije v delu, ki zajema izvolitev članov Sveta KS Krašnja. Člani Sveta so za predsednika Sveta soglasno izvolili Roberta Pervinšek, za podpredsednico pa Urško Kos.

Predsednik Sveta KS je v četrtek 14.2.2019 sklical 2. redno sejo, na kateri smo med drugim obravnavali poročilo o realizaciji proračuna za leto 2018 in potrdili rebalans proračuna za leto 2019. S tem so bile določene tudi vrednosti dotacij krajevnim društvom in organizacijam.

Robi Pervinšek

VZDRŽEVALNA DELA PRI POSLOVILNI VEŽICI

Ker so vremenske razmere to zimo zelo ugodne, smo ta čas izkoristili za dokončanje zemeljskih del na odvodnjavanju ob poslovilni vežici. Vgrajene so bile kanalizacijske cevi, ki sedaj kontrolirano odvajajo zaledno vodo izza pokopališča do betonskega jaška ob poslovilni vežici. Hkrati s tem, se je na poti do poslovilne vežice, vgradila prečna kanaleta z namenom zajemanja površinske vode s poti. Izvedla se je vgradnja stigmaflex zaščitne cevi od droga javne razsvetljave ob poslovilni vežici do makadamskega parkirišča. Zaščitna cev bo služila za dovod električne energije za potrebe postavitve dveh novih javnih luči, eno na parkirišču in drugo ob poti do vežice. S predstavniki Občine Lukovica smo že vzpostavili kontakt za postavitev javnih luči in upam, da bo zadeva realizirana v doglednem času.

Robi Pervinšek

NOVOLETNI SKOK V MORJE 2019

V Portorožu je na novega leta dan potekal tradicionalni, že 15. skok v morje.

Kar nekaj let sem med božično-novoletnimi prazniki s kavča, ob zakurjenem kaminu modroval, kako bi bilo skočiti v mrzlo morje. Letos oz. še lansko leto pa sem dejansko preko spleta izpolni prijavo, trdno prepričan, da poizkusim.

Prihod na prizorišče ni bil nič kaj vzpodbuden. Razen organizatorjev je bilo ljudi malo. In tudi sonce, kot da bi ga nekdo ugasnil, se je skrilo za oblake. Bolj pa se je ura bližala drugi uri popoldne, več pozitivne energije je bilo na prizorišču. Niti ne zaveš se, kako se nalezeš dobre volje in pozitivne energije, ki je prihajala iz vseh koncev portoroške plaže. Prav hecno je bilo opazovati množico zavito v šale, tople bunde… vmes pa posamezniki v kopalkah. Moram reč, da so bili nekateri pri svoji kopalni garderobi prav izvirni. V vsej množici se je, po podatkih organizatorja, letos za skok v morje odločilo rekordnih 686 pogumnežev iz 10 držav.

Vse je potekalo po naprej določeni časovnici in odločilni trenutek se je nezadržno bližal. Ni bilo kaj dosti časa za premišljevanje. Po skupnem ogrevanju te množica enakomislečih kar odnese prek pomola. Naenkrat si v vodi in plavaš, dokler ne dosežeš cilja na sosednjem pomolu. Občutek ob stiku z mrzlo vodo, ki je imela komaj dobrih 10 stopinj, je neverjeten in poseben. Tudi sicer so bili vremenski pogoji, če odmislimo, da letos sonce ni sodelovalo, dobri, saj je bila tudi temperatura ozračja 11 stopinj. Vseeno pa se je bilo prijetno obleči v suha oblačila.

Ogreje pa predvsem pozitivna energija, ki te preplavi ob misli, da ti je uspelo nekaj, kar ni čisto vsakdanje. In zato je tudi začetek novega leta nekaj posebnega.

Darko Tič

ZAHVALA

Hvala vsem, ki ste omogočili postavitev moje razstave slik v Krašnji in tudi hvala izvajalcem kulturnega programa.

Posebej se zahvaljujem gospe Veri Beguš, predsednici društva Fran Maselj Podlimbarski Krašnja, za njen trud pri organizaciji razstave.

Zahvaljujem se gospe Anamariji Stibilj Šajn, umetnostni likovni kritičarki, za strokovno razlago mojih del.

Hvala tudi gospe županji, Olgi Vrankar, za prijazne in spodbudne besede, ki mi jih je namenila.

Štefan Cerar

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

LIKOVNA RAZSTAVA ŠTEFANA CERARJA PERORISBE

Letos smo slovenski kulturni praznik – 8. februar obogatili z razstavo Štefana Cerarja, PERORISBE. Na praznični večer se je zbralo v šolski avli veliko število obiskovalcev, med njimi so bili Štefanovi sorodniki, prijatelji z likovnih extempor, veliko jih je prišlo tudi iz Lukovice, Štefanovega rojstnega kraja. V krajšem kulturnem programu sta na klavir in flavto zaigrali Brina in Patricija, pesmico o slikarju sta povedali Iza in Ela. Pesnika Prešerna smo se spomnili z Zdravljico, ki jo je recitirala Mojca, Nina pa je prebrala pesem Rudolfa Maistra, ki je bil prijatelj našega pisatelja Frana Maslja Podlimbarskega. Štefan ga je tudi narisal in razstavil njegov portret. Kulturni program so popestrili pevci ljudskih pesmi iz Krašnje. Zelo pohvalno je ocenila Štefanovo risanje likovna kritičarka Anamarija Stibilj Šajn, ki je podrobno analizirala vsako delo: portrete in stavbno dediščino. Štefan se je zahvalil KUD-u Fran Maselj Podlimbarskemu in vsem, ki so tako ali drugače pomagali pri razstavi.

Razstava je bila odprta še v soboto in v nedeljo in ni bilo trenutka, da ne bi bilo v avli obiskovalcev. Prav vsi so pohvalili razstavljene perorisbe in avtorju iskreno čestitali. V ponedeljek zjutraj pa so si likovna dela ogledali še učenci naše podružnične šole.

Štefanu Cerarju se zahvaljujem v svojem imenu in imenu našega društva, da nam je pokazal svoje dolgoletno likovno ustvarjanje in mu želim, da bi narisal še veliko del.

Vera Beguš
foto: ***Darko Tič, Eva Pestotnik***

Izsek iz ocene likovne kritičarke Anemarije Stibilj Šajn

Umirjena, disciplinirana, premišljeno locirana je črtna sled, ki jo Štefan Cerar s peresom pušča na belini papirja. Z njo v resničnost povzema stare domačije, pa tudi drugo arhitekturno dediščino, ki predstavlja zanimivosti in znamenitosti posameznih okolij. V svojem preciznem, filigransko dovršenem realističnem in celo naturalističnem slogu jim daje dokumentaren pomen ter jih ohranja za večno trajanje. Na motive zre z osebne točke gledišča, zato risba ni le nosilka suhoparnega opisovanja. S črtami želi povedati kar največ. Na široko razpira njihov izrazni repertoar: tekoče in segmentirane, tanke in debelejše, ostre in mehke, pravolinijske in organsko učinkujoče, samostojne in zgoščene v polje šrafur prepričljivo potujejo k motivnemu cilju.

Zavzetost za natančno povzemanje človeške figure razkriva v vlogi portretista številnih pomembnih ljudi iz zgodovine, kulture, iz verskega, političnega in širšega družbenega življenja. S črtami, ki premorejo različen karakter, tankočutno sledi klasičnim portretnim izhodiščem in snuje skrbno modelacijo obraza. Posveča se najbolj karakternim obraznim potezam, išče zgovornost v gubah ter še posebej pozorno odkriva svojstvenost in izraznost oči in ustnic. Največkrat svoje izbrance predstavi v doprsni frontalni – »en face« postavitvi, pa tudi v polprofilni obliki. Preko obraznih potez in detajlov pa vstopa tudi v notranjost posameznika, v tisti najbolj intimni svet individuuma, ki predstavlja njegovo enkratnost in identiteto.

Navidezno skopa, a pretanjena likovna govorica je tista, ki je posebej prevzela Štefana Cerarja in mu omogočila, da verističnо in slikovito opisuje, hkrati pa natančno izrisanost nadgrajuje z osebnim odnosom in s svojimi občutji.

Štefan Cerar med predstavitvijosvojih del

Patricija in Brina

Iza in Ela

Mojca med recitiranem Zdravljice

Nina bere Maistrovo pesem Po zimi

PRENOS SVETE MAŠE IZ ŽUPNIJE KRAŠNJA

V nedeljo, 20. 1. 2019 je bila sveta maša izjemoma ob 10. uri, saj je bil iz naše župnije neposredni prenos nedeljske svete maše na radio Ognjišče in program Ars. Sveto mašo je daroval domači župnik Anton Potokar, pela sta otroški in odrasli župnijski zbor pod vodstvom Marka Juterška, na orgle pa je igral Lojze Pezdirc.

Radijski prenos svete maše je namenjen predvsem tistim vernikom, ki se je ne morejo udeležiti v cerkvi; bolnim, ostarelim... Za vse ki bi želeli še enkrat podoživeti sveto mašo, jo lahko poiščete v avdio arhivu Radia Ognjišče pod rubriko sveta maša in na programu Ars.

Simona Pervinšek
foto: ***Drago Juteršek***

KRAŠENJSKI ČETRTOŠOLCI V ZIMSKI ŠOLI V NARAVI V CERKNEM

Na tabor oz. šolo v naravi smo se odpravili v ponedeljek, 28. januarja 2019. Z učiteljem Rokom smo se odpravili k trgovini. Tam smo počakali avtobus. Proti Cerknem smo se peljali dve uri. Ko smo gledali skozi okno, smo opazili približno 25 cm snega. Takoj, ko smo prispeli, smo odšli na smučišče. Tam smo se razdelili v skupine – začetnike, boljše in najboljše smučarje. Odsmučali smo in odšli v dom Centra šolskih in obšolskih dejavnosti. Najprej nam je vodja doma Domen povedal pravila. Nato smo šli na kosilo. Po kosilu smo imeli pol ure odmora, da smo razpakirali kovčke. Po odmoru smo imeli različne dejavnosti in nato večerjo. Zvečer smo odšli na nočni sprehod, potem pa spat. Naslednji dan smo se začetniki razdelili v dve skupini. Po smučanju smo odšli na kosilo. Nato smo se preizkusili v plezanju. V sredo smo šli po zajtrku na smučišče. Nato na kosilo in po kosilu na delavnice, kjer smo raziskovali vodne skrivnosti. V četrtek smo prav tako po zajtrku odšli na smučišče. Ta dan smo se učili uporabljati palice. Kasneje smo imeli tekmovanje in nato v domu tudi delavnico, kjer smo izdelovali avtomobilček na zračni pogon. Po večerji smo predstavili svoje fotozgodbe. Po tem smo imeli disko. Zvečer smo prijetno utrujeni odšli spat. Naslednje jutro je bilo slabo vreme, zato nismo šli smučat. Namesto smučanja smo prejeli priznanja. In tako se je zaključila smučarska dogodivščina. (Neža Koren)

V šoli v naravi mi je bilo najbolj všeč, da sem se naučila smučati še bolje in prav ponosna sem nase. Všeč mi je bil tudi CŠOD. Tam imajo tako okusno hrano in zanimive dejavnosti. Ena izmed dejavnosti je tudi fotolov, pri kateri zbiramo informacije o Cerknem. Tudi sobe so mi bile zanimive. Tudi ocenjevali smo jih, katera je najbolj urejena. Na žalost naša soba ni zmagala, je bila pa na drugem mestu. Pri smučanju sem imela učiteljico Alenko. Z njo smo smučali tako, da smo imeli smučke vzporedno, učili smo se pravilno ustaviti, pobrati in smučati še hitreje. Naučila sem se veliko. Še bolj všeč mi je bilo, da sem bila v sobi s prijateljicama, katere sem si želela. Ema je malo pogrešala starše, ampak sva jo z Anko potolažili, tako kot to prijateljice počno. Dejavnosti je bilo res veliko in zato je tudi čas hitro mineval. In poglej, zdaj sem že doma. In še to. Tudi Ema zdaj ne bo več pogrešala svojih staršev, saj je varno v njihovem domu. (Neža Levec)

... všeč mi je bilo, da sem bila v sobi s sošolkama Aljo in Nežo in tudi to, da smo se na smučišču naučili narediti preval s smučkami in »supermana«. Popoldne po kosilu smo plezali, imeli kviz, obiskali smo ekobrunarico, izdelali avtomobilček na zračni pogon, se igrali pantomimo ... Izvedela sem veliko novega. Všeč mi je bilo, da v petek nismo odšli smučat. Lahko smo se igrali družabne igre in se pogovarjali s prijatelji. Glasbene želje smo si uresničili na disku. Na poti domov smo si v avtobusu ogledali Kekca, učiteljica Alenka pa nam je prebrala pravljico Zlata ptica. Ko sem izstopila iz avtobusa, sem objela mami, saj sem jo že močno pogrešala. (Taja Jemc)

Ko sem se zjutraj zbudil, sem vzel potovalko in šel v šolo. Tam smo se zbrali in skupaj odšli na avtobus. Ko smo prišli v Cerkno, smo se šli najprej smučat. Prvič v življenju sem stal na smučeh. Že prvi dan mi je šlo zelo dobro. Poleg smučanja in drugih dejavnosti sem imel najraje namizni nogomet. Škoda, ker je vse to prehitro minilo, ker bi z veseljem vse to še enkrat podoživel. Ostali mi bodo lepi spomini na izlet v Cerkno in na moje prvo smučanje. (Tilen Šavora)

V petek zjutraj smo začeli pakirati, saj smo po kosilu odšli domov. Po zajtrku smo odnesli kovčke v jedilnico in se nato igrali različne igre. Sledila je razglasitev najbolj urejene in pospravljene sobe- zmagala je soba Marjetica in podelitev priznanj za udeležbo na smučarskem tečaju. Razglasili so tudi rezultate najboljših smučarjev s tekme. Erazem je dosegel tretje mesto, Taja drugo, jaz pa prvo mesto. Sledil je še kviz in odhod domov. (Ema Juteršek)

Ko smo se odpravili na tabor oz. zimsko šolo v naravi, sem imela priložnost prvič stati na smučeh in smučati. To mi je bilo zelo všeč, zabavno in nasploh super! V skupini nisem bila sama iz naše šole. Poleg sta bila tudi Neža in Tilen. Imeli smo tudi veliko različnih dejavnosti. Najbolj mi je bila všeč raketa na vodni pogon. (Alja Bregar)

Od zimske šole v naravi mi bo najbolj ostalo v spominu smučanje. Do izhodišča smučanja smo se peljali s šestsedežnico, štirisedežnico, dvosedežnico in s krogci. Poleg smučanja smo imeli še druge dejavnosti. Najboljše je bilo plezati vse do vrha stene. Tudi hrana je bila zelo dobra. Priznam, bila je boljša kot v šoli. (Anka Drobne)

SPOZNAVAMO LUTKE

V dneh pred slovenskim kulturnim praznikom smo tudi na PŠ Krašnja več časa namenili kulturi. Učenci 2. in 3. razreda so eno dopoldne posvetili lutkam. Najprej so v učilnici spoznali različne vrste lutk.

Nato so si v šolski avli skupaj z drugimi otrok šole in vrtca v Krašnji ogledali lutkovno predstavo o žabici, ki se je učila peti. Na odru sta lutkarja uporabljala marionete. Po predstavi so jih lahko učenci vzeli v roke in jih poskusili voditi.

Kasneje so iz barvnega blaga ali papirja naredili vsak svojo lutko na palici.

Pri svojem delu so bili zelo aktivni in ustvarjalni.

Ob koncu dopoldneva so z njimi uprizorili svoje prve lutkovne predstave.

Katarina Bergant

V STARIH ČASIH ...

Včasih si otroci težko predstavljajo, kako drugače so živeli njihovi predniki. Skokovit napredek tehnike je naša življenja močno spremenil. Da bi učencem vsaj malo približali življenje v »starih časih«, smo jih 18. februarja popeljali po Krašnji, kjer so na tablah pred hišami vzorno popisane in pojasnjene dejavnosti, ki so se nekoč odvijale v njih.

Kar težko si je predstavljati Črni Graben brez asfaltirane ceste. In težko si je zamisliti pestro ponudbo, ki so jo popotnikom in furmanom nudile domačije v Krašnji.

Zato je prav, da naše najmlajše popeljemo skozi vas in »skozi čas« ter jim predstavimo pestro ponudbo, ki jo je v nedavni preteklosti imela Krašnja, ter ustvarjalne in izobražene ljudi, ki so živeli v vasi oz. njeni okolici.

Jedro našega sprehoda je bil obisk krašenjskega muzeja, po katerem nas je popeljala gospa Vera Beguš. Učenci so si z zanimanjem ogledovali stare predmete ter povezovali priimke prednikov z današnjim časom.

Nekateri so se odločili, da bodo muzej obiskali še sami, da si bodo lahko natančno ogledali vse, kar ponuja. Lepo je bilo slišati, da se je prebudila radovednost in da je bil naš cilj dosežen. V imenu učiteljic in učencev PŠ Krašnja se najlepše zahvaljujem gospe Veri Beguš za prijazen sprejem in izčrpna pojasnila.

Katarina Bergant

ZIMA KJE SI?

Učenci 1.,2. in 3.razreda so imeli danes zimski športni dan. Gotovo zmajujete z glavami in se sprašujete kako vendar, če pa ni snega...

Ja tako , kar v telovadnici smo valili velike »kepe« in naredili snežake.

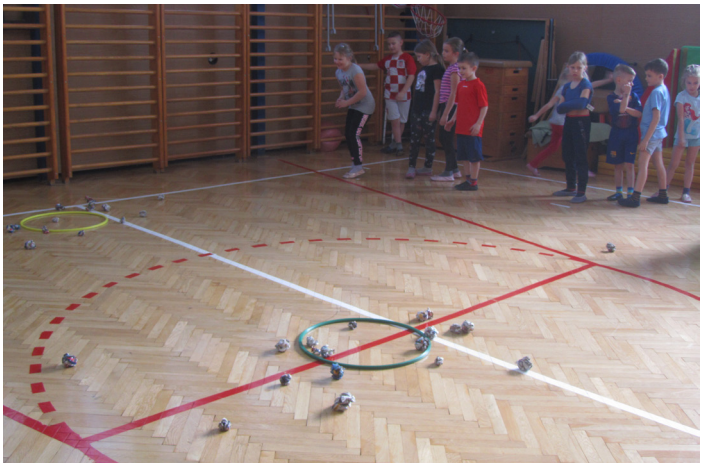

Metali smo papirnate kepe v tarčo in se kepali.

Po malici smo se odpravili v sončni zimski dan, otroško razigran. Reševali smo različne naloge , našli skriti zaklad in naredili hiške za miške iz vejic, lubja , mahu, listja.

Juhu, uspelo nam je ... se veseli Zalina skupina.

Našli smo tri predmete iz nežive narave, sedaj je treba to še zapisati na učni list. Za to poskrbi Ula.

Povejte kaj slišite, vidite, vonjate, tipate je spodbujala vodja skupine Nika ... materino dušico, travo, gnoj, ptičke, ujedo, avtomobile, zemljo, travo, potoček, hribe, drevesa, travnik, cesto. Avtomobili in cesta nam niso všeč, še manj pa kupi pločevink v gozdu ob cesti na Ciclju, kjer so jih učenci z ogorčenjem opazovali.

Izjava otrok: »Mi smo majhni pa vemo, da se to ne sme metati v naravo, kako to, da odrasli tega ne vedo.«

Tanja Krevs

PREDAVANJE O ZDRAVJU V KRAŠNJI

V ponedeljek, 18. 2. 2019, smo na Pš Krašnja gostili diplomirani medicinski sestri ga. Tino Kosec in ga. Nušo Cerar. V okviru preventive v zobozdravstveni in zdravstveni vzgoji smo se pogovarjali o zobeh, o vsakodnevni skrbi zanje, o pravilnem ščetkanju ter o poškodbah pri smučanju, plavanju, gorništvu ... in njihovih posledicah.

Za trenutek smo se poglobili vase in razmislili, kako skrbimo za svoje zdravje.

Predavateljicama se za obisk iskreno zahvaljujemo.

Helena Urbanija

OBISK BABIC IN DEDKOV V VRTCU MEDO KRAŠNJA

V sredo, 5. decembra, so se v našem vrtcu Medo v Krašnji zbrali dedki in babice. Vsako leto je to dopoldne namenjeno druženju z njihovimi vnuki.

Otroci so se zelo veselili nastopa. Prve so se dedkom in babicam predstavile ob spremljavi malih ritmičnih instrumentov Zvezdice s pesmicama Čebelica in Glejte našo račko. Nato so nastopali Sončki z deklamacijo Zebe, zebe, zebe in ljudsko pesmijo Sonce. Obe skupini skupaj sta se nato združili v zborček Pojočih medvedkov pod vodstvom vzgojiteljice Petre Capuder. Zapeli so dve pesmici, in sicer Ciganček in Telovadimo. Tretja pesmica pa je bila nekaj posebnega, ker so otroci skupaj v kanonu zapeli ljudsko pesem Katarina Barbara.

Lunice so za svoje dedke in babice nastopale v svoji igralnici.

Dedki in babice so se nato razporedili po igralnicah in ustvarjali s svojimi vnuki. Izdelovali so božične zvezdice iz papirja. Ko so končali z delom, jih je v avli pričakala pogostitev s suhim sadjem, ajdovim kruhom ter toplimi napitki. Otroci so prodajali piškote, ki so jih spekli starši, in voščilnice, ki so bile narejene v vrtcu Medo.

Dopoldansko druženje z babicami in dedki je bil za nas zelo pomemben dogodek. Veseli smo bili, da so dedki in babice postali eno dopoldne del našega življenja. Otroci so jim bili za obisk zelo hvaležni.

Meta Adamič Bahl

UČENCE PŠ KRAŠNJA OBISKALA PISATELJICA NINA MAV HROVAT

V okviru mladinskega literarnega festivala Bralnice pod slamnikom, ki ga organizira založba Miš, je učence Pš Krašnja v ponedeljek, 4. februarja 2019, obiskala pisateljica Nina Mav Hrovat. Po uvodnih besedah knjižničarke Danice Dolar je sledil kratek kulturni program. Učenci so z besedo potovali po krašenjskih znamenitostih, podelili svoje izkušnje o nezaupanju in zaigrali dramski prizor o Kralju, ki ni maral pospravljati. Sledil je »domišljijski« pogovor s pisateljico in zahvala za prijetno urico druženja.

Helena Urbanija

»Pisateljica je čarala in začarala risbe v knjigi, barve … Napisati mora še besedilo k risbam. Naslov bo »Jazbec, ki poje«. (Alja Bregar)

»Pri srečanju s pisateljico mi je bilo najbolj všeč, ko smo poslušali pravljico, se pogovarjali o domišljiji …« (Neža Levec)

»Prebrala nam je knjigo O miški, ki je zbirala pogum. Prebrala nam je naslove istih knjig v kitajskem, srbskem in španskem jeziku. Najbolj mi je bilo všeč, ko je čarala.« (Eva Klopčič)

»Najbolj mi je bilo všeč, ker je predstavila nekaj svojih pravljic in nam eno tudi prebrala.« (Taja Jemc)

»Lepo je bilo, hecna je bila igra o kralju …« (Blaž Kokovnik)

»Pisateljica nam je povedala svoje izkušnje in kje je dobila navdih za knjige. Tudi nastopi so bili lepi in dobri. Ko sem prebrala svoj spis, sem bila sproščena.« (Lea Hrovat)

»Gostja ima kar tri poklice; dela v gledališču, je pisateljica in vzgojiteljica.« (Anka Drobne)

»Zelo so mi bile všeč predstavitve, domišljijsko čaranje in njen zanimiv lonček strahu.« (Aljaž Čebulj)

»V spominu mi bodo ostali triki s knjigo … » (Maša Šinkovec)

»Vedno se veselim spoznavati pisatelje, pesnike … Všeč so mi bili njeni triki in njene zgodbe. Najljubša mi je bila o Kralju, ki ni maral pospravljati. Njene zgodbe so zanimive, pustolovske … Ko jih berem, me domišljija kar povleče v knjigo. Všeč mi je tudi, da jih piše v drugih jezikih, da še drugi uživajo v teh zgodbah.« (Ela Živković)

»Izvedela sem, da je vzgojiteljica …« (Neža Koren)

»Zahvaljujem se gospe Nini Mav Hrovat za obisk na naši šoli!« (Marisa Budimlić)

SONČKI V SLOVENSKI FILHARMONIJI

Na torkovo dopoldne, 18. 12. 2018, smo se otroci in vzgojiteljice iz skupine Sončki odpravili v Slovensko filharmonijo. Otroci so se izleta zelo veselili, posebno vožnje z avtobusom. Na Prevojah so se nam pridružili še otroci in vzgojiteljice iz skupine Palčki.

V filharmoniji nas je pričakala gospa, ki je bila zadolžena, da nam predstavi njihovo delo. Posedli smo se v majhen kotiček, ki je bil pripravljen za nas. Skupaj smo obnovili znanje o glasbilih, ki igrajo v orkestru in o petju. Otroci so na veliko vprašanj že znali odgovoriti.

Nato smo se odpravili v dvorano, kjer je imel vajo pevski zbor. Pripravljali so se za božični koncert. Peli so zahtevne skladbe ter ponavljali krajše odlomke. Otroci so bili čisto tiho in so z velikim zanimanjem poslušali in opazovali. Po poslušanju pevskega zbora smo odšli na balkon velike dvorane, kjer smo poslušali vajo orkestra. Izvajali so del skladbe Sveta noč. Zvok inštrumentov je napolnil ves prostor v dvorani.

Po tem smo se spustili v kletne prostore, prišli smo v sobo tolkal. Tam nam je član filharmoničnega ansambla, Franci Krevh, predstavil tolkala. Spoznali smo, da so lahko tolkala melodična in nemelodična. Na koncu je lahko vsak otrok sam igral na bobne. To je bila za otroke prava nagrada. Otroci so se pri tem zelo zabavali.

Ko smo zaključili z ogledom filharmonije, smo se sprehodili po mestnem jedru Ljubljane. Slikali smo se na Čevljarskem mostu in obhodili Prešernov trg, kjer smo občudovali veliko okrašeno jelko. Po ogledu smo se vrnili na Kongresni trg, kjer smo počakali avtobus, ki nas je odpeljal nazaj v Krašnjo. Domov smo se vrnili polni novih vtisov in doživetij.

Meta Adamič Bahl

foto: ***Meta Adamič Bahl, Natalija Mlakar Butalič***

OBČNI ZBOR PGD KRAŠNJA

Dan po kulturnem prazniku, torej v soboto 9.2. smo se ob 19h v dvorani gasilskega doma v Krašnji zbrali krašenjski gasilci in nekaj gostov na rednem 92. občnem zboru. Le ta je potekal skladno s predlaganim dnevnim redom. Ob vseh poročilih, iz katerih je bilo razvidno uspešno delo vseh vej v društvu, smo skladno s sklepom prejšnjega občnega zbora Branetu Močniku podelili plaketo in čin častnega predsednika. Za tem smo skladno s pravili podelili tudi ostala napredovanja v čine ter značke za dolgoletno sodelovanje. Omeniti pa moramo še naše najmlajše. Letos je bilo sprejetih sedem novih članov in članic. Upam, da bo tako njim kot nam vsem ta pravljična številka prinesla sreče in uspehov tudi v prihodnje. Iskrene čestitke vsem prejemnikom priznanj in odlikovanj.

Na tem mestu dodajam le še zahvalo vsem in vsakomur, ki je v mesecu decembru sprejel naše obdarovalce s koledarjem našega društva. Zbrane prostovoljne prispevke bomo namenili za dopolnitev gasilske opreme in s tem nadaljevali s skrbjo, da smo kot gasilska enota čim bolje opremljeni ter čim bolj usposobljeni ob morebitni nesreči. Iz srca hvala.

PGD Krašnja

OPERATINE DROBTINČE

V zimske mesece in v leto 2019 smo zakorakali brez večjih intervencij. K sreči. No, nekaj ima sreča gotovo pri tem, menim pa, da veliko tudi vsak posameznik. Vestno ravnanje s pirotehniko v prazničnem času, preudarno ravnanje v prometu, kadar je v sliki kozarček ali dva, pregled in vzdrževanje kurilnih naprav, in še bi lahko našteval, kje vse smo se morali vsi skupaj kot posamezniki zavzeti, da je bil ta čas mirnejši in hkrati varnejši.

25.1. smo se večji del operativnih gasilcev odpravili na skupno druženje »teambuilding« v Ljubljani. Pomerili smo se v bowlingu, skupaj predebatirali lansko leto ter skovali načrte za novo. Prijeten večer je minil kot bi trenil, zato smo se dogovorili, da ga v kratkem ponovimo.

Z novim letom smo za vse operativce pričeli izvajati redne gasilske vaje. Le te potekajo vsak drug torek v ali v okolici gasilskega doma. Pohvalimo se lahko s solidno udeležbo in izjemnim vodenjem ter organizacijo s strani Katje Pervinšek.

Povsem brez intervencij pa vendarle ni šlo: 15.1.2019 ob 21:38 smo bili pozvani na dimniški požar v Gradišču. Izvozili smo z GVV-1 in tremi gasilci.

Hvala vam, da skrbite za to, da smo vsi skupaj bolj varni na vsakem koraku!

PGD Krašnja

dent d.o.o.
ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 7234 515, 031 684 212

POHOD Z LUČKAMI NA LIMBARSKO GORO, PRIJETNO PRAZNIČNO DRUŽENJE

Zadnji dnevi v letu nas vsekakor navdajajo s prijetnimi, prazničnimi občutki. Prevzamejo nas pričakovanja božične noči in pričakovanja vstopa v novo leto. Kamorkoli se ozreš, te na praznike opomnijo številne okrasne luči po vasi, po balkonih in oknih naših domov, v katerih za še posebno lepo vzdušje poskrbijo postavljene jaslice in božična drevesca.

To so dnevi, ki nas v družinah in med prijatelji še bolj združijo in povezujejo.

In prav zaradi tega se v ŠD Krašnja že vrsto let na Štefanovo in na Dan samostojnosti in enotnosti naše domovine odločamo za organizacijo nočnega pohoda z lučkami na Limbarsko goro, ki je vsekakor nekaj posebnega in zagotovo prijetnega.

Tudi za ta praznični večer, v sredo, 26. decembra smo za zbirno mesto pohodnikov izbrali Bar pod lipo. Odhod na Limbarsko goro pa je bil predviden za 17. uro, ko naj nas bi noč že opozorila, da bomo morali za osvetlitev poti in varen korak uporabiti čelne ali katere druge vrste svetilk. Pričakovali smo nekoliko bolj množično udeležbo. Še posebej, ker je bilo vreme zelo primerno za hojo in tudi sicer smo lahko pričakovali, da nam bo jasnina pozno ponoči, ko se bomo vračali domov, z vrha Limbarske gore dovoljevala prečudovite razglede daleč naokoli.

Ob času našega odhoda iz Krašnje se nas je zbralo 24. Kot vedno smo se tudi tokrat razveselili prijateljskega obiska sedmih predstavnikov – planincev iz PS Kamnje iz Vipavske doline. Pridružila pa sta se nam tudi Tomaž Jarc in soproga iz AK Domžale.

Postavili smo se v »četico« pohodnikov, prav vsi primerno opremljeni in prešerne volje. Počasi smo odkorakali po vasi in pri AP prečkali magistralno cesto in se ob potoku Radomlja podali do Podvožja, od tam dalje pa po»stari,« nič več markirani gozdni poti proti vrhu 763 m visoke Limbarske gore. Tempo hoje smo prilagodili tako, da vzpon prav nikomur ni povzročal težav. Zaradi ozke gozdne poti smo večino poti hodili drug za drugim in prav lepo je bilo opazovati sij naših lučk, ki so nam pomagale k varnim korakom.

Noč je bila kar hladna, a zaradi strumnih korakov nas ni prav nič zeblo. Nekajkrat smo naredili kratek počitek, da je kolona pohodnikov ostala skupaj. Pogovorov o tem in onem ni manjkalo. Zaslišal se je tudi kakšen posamezni vrisk. Enega od krajših počitkov pa smo namenili ogledu jaslic, ki jih je tik ob poti domiselno postavil naš novi član društva Janez Cerar iz Vinj. Do cilja smo opazili vsaj še dve postavitvi manjših jaslic in pa tudi postavitev družine palčkov, za katere je tudi v tej noči skrbela Sneguljčica. Palčki s Sneguljčico so si ta kraj bivanja izbrali tudi na željo Janeza, ki bo, kot je omenil, s tem osebnim veseljem nadaljeval tudi v prihodnje. To pa je vsekakor zelo lepa priložnost skozi vse leto in seveda tudi povabilo, da se z otroki podate na goro in si ogledate del pravljičnega sveta, ki ga bodo najmlajši zagotovo veseli.

Kar naenkrat smo prispeli do prostrane travne jase pod Limbarsko goro, od koder je pogled na vsaj tri strani neba izjemno lep. Še posebno v jasni noči, kot je bila ta večer. Potrebovali smo le še slabih 15 minut hoda in naš cilj je bil dosežen. Prispeli smo do lepo okrašene in osvetljene cerkve Sv. Valentina, le streljaj od tod pa enako do gostilne Urankar, s katero smo bili dogovorjeni za prostor in prijetno praznično druženje.

Bili smo, kot vedno, prijazno sprejeti in blagodejno se je bilo posesti za mize rezerviranega in toplega gostinskega prostora, ki je bil dovolj velik za vse. Najprej smo se malo odžejali in ob tem tudi nazdravili, potem pa smo se že zelo kmalu predali tudi zaužitju naročene okusne večerje, na kar se je prijetno druženje s številnimi prijateljskimi pogovori in dobro voljo nadaljevalo.

Kot običajno smo si malo časa in pozornosti vzeli tudi za nekaj kratkih pozdravnih nagovorov in izmenjavi daril med našim društvom in prijatelji planinci iz Kamenj. Slišali nismo nič posebnega. Ampak o tistem, kar je dajalo pomen našemu druženju pa je bilo izrečenih veliko besed, kot so: »Ostanimo prijatelji!« »Lepo in blagoslovljeno nadaljevanje božičnih praznikov!« »Srečno in uspešno novo leto!« »26. decembra 2019 pa se spet srečamo in ponovimo vse lepo, kar doživljamo ta večer!«

Čas nas je začel preganjati in treba se je bilo podati na pot v dolino. Jasnina na nebu in prekrasni razgledi daleč naokoli, pa tudi Markova prijaznost, s katero nam je ponudil možnost ogleda notranjosti cerkve in seveda fotografiranje, je zahtevalo še nekaj dodatnega, a vrednega časa za nekoliko kasnejši odhod.

Spet smo prižgali lučke in se podali na pot povratku v Krašnjo. Spust je minil kar hitro in okoli 23. ure smo si pri kapelici v Krašnji še enkrat več segli v roke z najlepšimi željami in z upanjem, da se na prihodnje Štefanovo ponovno srečamo in uživamo, kot smo se veselili in uživali tokrat.

Marjan Štrukelj

ČE BOSTE NA TROJANAH, LE POJDITE NA OKUSNE VAMPE ALI PASULJ

Le kdo ne ve, da je Gostinsko podjetje Trojane daleč po svetu najbolj poznano po krofih, s katerimi smo tudi v Krašnji zelo tesno povezani že 33 let, saj že toliko časa, vsako prvo oktobrsko nedeljo ŠD Krašnja organizira Tek za krof. Gostinsko podjetje Trojane pa nam vsakič dobrodušno pomaga z donatorstvi in vse, ki so na prireditvi aktivni nagradi s to izjemno sladico. Brez krofov pa na dan prireditve ne ostanejo niti gledalci, saj jim je omogočen nakup, od katerega organizatorji zbrana sredstva namenimo za organizacijske stroške prireditve.

V GP Trojane pa je še marsikaj dobrega in okusnega. V to se lahko zelo hitro prepričaš. Sedeš v avto in po 12 km vožnje iz Krašnje si hitro tam. Do tja pa se lahko odpraviš tudi še drugače. Z motorjem, kolesom ali pa kar peš. Prva varianta z avtom je dokaj hitra, tudi druga z motorjem ni prav počasna, tretja, s kolesom pa že zahteva nekaj več časa , volje in moči. Najpočasnejša varianta pa je, da se na malico na Trojane v GP na okusne vampe ali pasulj odpraviš kar peš. Zagotovo je takšno potovanje najbolj varno in glede na čas, ki ga porabiš, da prideš do tja, tudi najbolj prijetno, ker ti pač hoja s povprečno hitrostjo, nekaj več kot 5 km/h omogoča precej več pogledov in razgledov na okolico in še na marsikaj ostalega lepega in koristnega.

V to sem se še z nekaterimi drugimi pohodniškimi prijatelji že kar nekajkrat prepričal. V večini primerov smo se na pot odpravili po desnem grebenu, ki iz Krašnje vodi najprej na vrh Limbarske gore in do Golčaja in naprej do vasi Borje. Od tod dalje pa do idiličnega zaselka Doline. Kaj kmalu te pot pripelje do Učaka, kjer se srečaš z magistralno cesto in po njej narediš le še za kakšen kilometer korakov in že si pri Gostinskem pod-

jetju Trojane. Če si v nogah nekoliko bolj hiter, ta del poti lahko opraviš v nekaj več kot treh urah. Vsakič, ko jo prehodiš, pa se še enkrat več prepričaš, da je ta del poti zagotovo najlepši na trasi t.i. Rokovnjaške planinske poti.

Ko smo se s Tomažem in Jožetom v začetku lanskega novembra podali na Menino planino, je »padel« dogovor, da bomo še pred novim letom opravili opisano pot in jo obogatili z okusno predpraznično malico v GP Trojane. Jedilnik pa je bil že v naprej določen, saj smo vsi navdušeni nad njihovimi okusnimi vampi na tržaški način.

O dnevu pohoda smo se kar nekaj časa dogovarjali, tudi z namenom, da bi se nam pridružil še kdo od tistih, s katerimi smo se na pot podali že večkrat skupaj. Ampak, kot se je kasneje izkazalo, ima »veseli december« zares premalo koledarskih dni, da bi nam to uspelo. Kot se je izkazalo, sobota, 15. decembra ni bila ravno najbolj pravšnja za množičnejšo udeležbo, kajti na pot sta se skupaj z menoj podala le Tomaž Andrejka in Tomaž Zaveršnik, ki je le nekaj ur pred našim odhodom še vedno gladil sneg po smučinah enega od smučišč v Avstriji.

Običajno se na zbornem mestu dobimo dokaj točno ob dogovorjeni uri. Tudi tokrat je bilo tako. Smučarja Tomaža, ki je malo potožil za »trdoto« nekaterih delov telesa zaradi smučanja, je pripeljala žena Joži, Tomaž pa je iz Rafolč pripotoval skoraj istočasno. Ob 6.30 uri.

Traso poti smo tik pred odhodom nekoliko spremenili. Odločili smo se za nekoliko daljšo, severno oziroma levo varianto.

Jutro je bilo kar hladno, zato smo se na poti proti Konju (Golovcu) kar hitro ogreli na »delovno temperaturo«. Dan se še ni povsem prebudil, a čelnih svetilk ni bilo potrebno uporabiti. S tempom nismo pretiravali, kar je za začetek napornejše hoje, ki traja nekaj ur, zelo pomembno. Predno smo zavili na gozdne poti, pogled na podobo Krašnje ni bil prav nič zimski. Da je v zadnjih dneh zapadlo snega le za vzorec, je bilo tega opaziti le še na nekaterih strehah hiš in na kakšnem pobočju v senčni legi. Ampak, bolj, kot smo se vzpenjali, bolj zimska je postajala kulisa, ki nas je spremljala na poti. Že na Vrhu je bilo drugače. Bolj zimsko. Še nekoliko bolj na Češnjicah, kamor smo prispeli iz vasi Lipa. Ko pa smo premagali še strmo pot do Velikega Rakitovca, se je začela »zimska pravljica.« Poti so bile zasnežene, drevesa tudi in prav prijetno je bilo stopicati po njih. Sem ter tja je izza drevesnih krošenj posijalo tudi sonce, kar nam je le še dopolnilo prijetne občutke.

Iz Velikega Rakitovca smo pot nadaljevali v smeri proti Kekcu, ki nam je zaradi že dolgoletne trase Šraufovega spominskega pohoda povsem poznana. Še posebno Tomažu, ki jo vsako leto, dan pred pohodom označi, naslednji dan pa po njej še enkrat veselo zakoraka. Ne glede na vreme!

Do Kekca ni bilo več daleč, a naš pohod smo že pred tem usmerili v desno, na pot, ki nas je pripeljala do najvišje točke, do Špilka, 953 m visoko. Glede nato, da je bil »moravški« Tomaž prejšnji dan hudo aktiven na smučeh, sem občasno vanj usmeril pogled, da vidim, v kakšnem stanju je, kajti iz Špilka do Trojan in za njega do Limbarske gore, kjer smo se kasneje poslovili, je bilo vsaj še tri ure in pol hoda. Za naju s Tomažem pa približno uro več. Vsaka skrb je bila od več. Če si pogledal njega ali drugega Tomaža, si opazil le zdravo rdeča lica in nasmejan obraz in tudi jaz sem na široko izkazoval osebno zadovoljstvo.

Na Špilku, ki ga je pokrivala približno 10 cm debela snežna odeja, smo si vzeli nekaj minut za topel napitek iz nahrbtnikov. Nismo se obirali, kajti že zelo kmalu smo občutili hlad in potrebno je bilo nase nadeti vsaj nekaj, kar smo med intenzivno hojo med oblačili hranili v nahrbtnikih. In korak za korakom z opaznim spustom, po zasneženi cesti usmerimo proti Trojanam, z dogovorom, da do tja pridemo prej kot v uri in pol.

Dolgčas nam ni bilo, kajti nenehno smo se pogovarjali o najrazličnejših zadevah. Pogostokrat smo tudi ugotavljali o vrstah divjadi, ki jih je na tem območju zelo veliko, kar je bilo moč prepoznati iz njihovih sledi, ki so jih puščali na zasneženi cesti. Ko pa smo pogovor usmerili v naš primarni dnevni cilj, na okusno malico z vampi v GP Trojane, pa je naš korak postal še hitrejši in drug drugemu smo priznali, da je prav vsak od nas v ustih začutil slino po tej želji.

Zelo hitro smo za seboj zapustili planino Lipovec in vedno bolj se je s pogledom dalo ugotoviti, da bo naš spust iz Špilka za slabih 400 v.m. do Trojan kmalu zaključen. Ko smo z zasneženimi pohodnimi čevlji »parkirali«pri GP Trojne, smo ugotovili, da smo bili povsem točni tudi s časom predvidene hoje.

Brez obotavljanja smo se posedli za eno od miz v stari stavbi nekdanje Konškove gostilne in prijazni natakarici takoj odklonili vpogled v jedilni list. Ve se zakaj!? Vsi trije smo bili žejni ravno za eno točeno pivo, lačni pa za tako želene vampe po tržaško s parmezanom in domačim kruhom. V zadnjem trenutku pred naročilom pa se je »smučar« Tomaž odločil drugače. Za pasulj s prekajenim mesom!

Le zakaj? Pa saj ni važno! Pomembno je bilo, da smo se vsi do sitega najedli in drug drugemu hvalili, kako okusno je bilo. Še bolj židane volje pa smo postali, ko nam je natakarica na mizo postavila še sladico, ki je nismo naročili. Najbrž ne zato, da bi bili videti hudo utrujeni. Bolj verjetna je bila njena (njihova) hišna prijaznost.

Na nekoliko zahtevnejših pohodih dolgi počitki niso priporočljivi, zato smo tudi mi po slabi uri počitka zapustili lokal in se podali na drugo polovico poti, ki sem jo uvodoma že opisal, le da jo je bilo potrebno prehoditi v obratni smeri.

Čas se je začel prevešati v popoldan in iz ure v uro je postajalo hladneje. Veter pa nam je ta dan že tako in tako ves čas prizanašal. Tempo hoje ni popustil, kilometri poti so ostajali za nami in iz minute v minuto smo bili bližje zaključku poti.

Ko smo iz Golčaja prispeli do ceste, ki z Limbarske gore pelje proti Moravčam, sva se od Tomaža poslovila. Odkorakal je proti Pečam, kar mu je bilo precej bolj ugodno, kakor če bi do doma odkorakal po katerikoli drugi poti, ki vodi z Limbarske gore, kamor sva midva prepešačila v dobrih petnajstih minutah.

Vzela sva si čas za vpis v knjigo pohodov in za vpis na listek za Šraufovgojzar ter dokaj hitro nadaljevala s pohodom v Krašnjo, kamor sva po dobrih sedmih urah hoje in nekaj več kot 35 km poti prispela okoli 15. ure.

Vsekakor je bil ta zimski pohod še eden izmed tistih, za katere z veseljem ugotoviš, da bi bilo škoda, da se nanj nebi spomnil in ga tudi opravil.

Ta potopis sem v imenu vseh treh pohodnikov napisal predvsem za naš spomin in za Informatorjev arhiv. Vsem ostalim, ki ga boste prebrali pa v pomoč in s priporočilom, če se boste tudi sami kdaj odločili za to nekoliko naporno, a izjemno lepo pot, ki vas bo v zimskem času še posebno očarala.

In ne pozabite! V nahrbtnik ne dajte preveč hrane. Rajši se za počitek oglasite v GP Trojane, kjer vam bodo prijazno postregli po vaši želji. Znano pa je, da imamo pohodniki najrajši hrano, kot temu radi rečemo, hrano na žlico. In vampi ali pasulj imajo pri tej odločitvi zelo velik pomen!

Marjan Štrukelj

ZIMSKI POHOD PD BLAGOVICA

V nedeljo (20.1.2019) zjutraj sem v Krašnji pobral Marjana. Udeležila sva se že 26. zimskega pohoda, ki ga organizira PD Blagovica. V Rafolčah je v petek zapadlo cca 5 cm južnega snega in zaradi ohladitve je sneg obležal. V Črnem grabnu pa snega ni bilo niti za vzorec. Na startu sva dobila vsak svoj kontrolni karton. Ob 7.30 sva zagrizla v strmino proti Golčaju. Nad 500 mnv se je začel sneg. Vpisala sva se v knjigo in jo mahnila proti Dolinam, kjer sva dobila prvi kontrolni žig. Snega je bilo vedno več, na Dolinah preko 20 cm. Po fotografiranju Marjana z gospodarjem Balohom, bratom pokojnega lastnika Kekca, sva nadaljevala proti Trojanam. Tako omamno je dišalo po krofih, da sva si privoščila vsak enega. Ker pa gre krofovo testo težko samo po grlu, sva ga zalila s pivom.

Cesta proti Lipovcu je bila zasnežena in s poledenelimi kolesnicami. Z nadmorsko višino se je debelila snežna odeja. Smreke ob poti so bile bogato posute s prhkim snegom. Sončni žarki, ki so prodirali skozi drevesne krošnje, so pričarali pravo zimsko pravljico. Hodila sva hitro, vmes sva se ves čas pogovarjala. Na odcepu za planino Lipovec sva dobila drugi žig, v bivaku na Špilku pa nama je Miro Podbelšek pritisnil tretjega in zadržal kartona. Pohoda se je udeležilo 48 pohodnikov.

Skozi vasi Gabrje in Prevoje sva se spustila v Blagovico, kamor sva prišla ob 12.50. Marjan je hitro ugotovil, da sva hodila 4 ure in 40 min in imela 45 min postankov, kar je celo nekaj minut hitreje, kot lansko leto.

Tomaž Andrejka

NA GALETOVCU

V nedeljo 3.2.2019 sem se odpeljal do Bohinjske Bele, kjer je potekal 23. pohod na 1265 m visoki Galetovec. Doslej sem bil na pohodu že večkrat. Običajno sva šla z bratom. Dan prej sem klical Marjana, če gre z mano, a je rekel, da nima ustrezne opreme. Celo soboto je močno deževalo. Meja sneženja je bila na 1.500 mnv, proti koncu padavin pa se je v Zg. Savski dolini spustila do nižin. Na parkirišču v Bohinjski Beli je bilo par avtomobilov. Rahlo je deževalo. Ko sem odprl prtljažnik, je k meni pripeljalo policijsko vozilo. Policaja je zanimalo, če pohod bo. Po bližnji cesti je prišla skupina štirih pohodnikov z dežniki in zavila med hišami v smeri Galetovca. Obul sem gojzarje, si nadel gamaše, oprtal nahrbtnik in ob 8.25 krenil. Krplje sem po posvetu z domačinom, ki je prejšnji dan prehodil pot, pustil v avtu. Do Slamnikov sem hodil po cesti. Malo pred vasjo me je prehitel pohodnik, ki je z urnimi koraki hitel proti cilju. Iz vseh strani je v dolino drla voda.

Za zadnjo hišo se steza usmeri v strmino gozda. Po stezi je tekla voda in imel sem občutek, da hodim po manjšem potoku. Stopal sem na kamne, kjer se to ni dalo, pa v moker, južni sneg. Z višino je naraščala tudi debelina snežne odeje. Izkazalo se je, da sem se zjutraj pravilno odločil, ko sem kako uro kasneje odšel od doma. Skupinica, ki je hodila pred mano, je naredila gaz, kar mi je olajšalo hojo. V strmini nad sabo sem slišal govorjenje, kar mi je dalo vedeti, da skupinica ni veliko pred mano. Kakih sto metrov višje sem jih skoraj dohitel, a sem namenoma vzdrževal nekaj deset metrsko razdaljo. Malo pred vrhom je sveže zapadel sneg pobelil smreke. Zaradi toplega vremena se je sneg osipal z dreves, včasih tudi za vrat. Na vrhnjo cesto sem prišel ob 11. uri. Letos prvič ni bila shojena bližnjica skozi dolino, zato sem sledil skupini, ki je gazila po cesti. V snegu sem opazil sledi krpelj, ki jih je nosil vodilni. Odločil sem se, da jih ujamem. Pospešil sem korak in kmalu dohitel zadnjega. Prepoznal sem, da je to stari znanec Jože oziroma Joža, kot mu pravijo domačini. V pozdrav sva si segla v roke. Ob 11.30 smo dosegli cilj. Na vrhu Galetovca se nas je zbralo devet. Naredili smo nekaj skupinskih fotografij. Kljub soncu in brezvetrju me je začelo hladiti, saj sem bil dobro prepoten, zato sem odšel proti pastirski koči.

V koči je bilo toplo. Zakurjen štedilnik je oddajal prijetno toploto in grel vodo, v katerih sta domačina kuhala kranjske klobase in pisker s čajem. Pojedel sem klobaso in spil pivo, se preoblekel in se poslovil od pohodnikov v koči. Joža je rekel, da tudi letos pridejo na Šraufov pohod. Zunaj me je oslepila sijoča belina in sončni žarki. Zadržal sem korak in počakal nekaj trenutkov, da se je oko privadilo na spremembo. V dolino sem se spustil mimo Joževega vikenda. Za mano je bilo lepo dopoldne in naporen pohod.

Tomaž Andrejka

S PRVIM MARCEM SE BO ŽE OSEMNAJSTIČ ZAČELA DRUŠTVENA AKCIJA POHODOV NA LIMBARSKO GORO

TOKRAT NE LE ZA SPOMINSKE MEDALJE, AMPAK TUDI ZA SLADEK IN OKUSEN KOS TORTE!

Ena od najpomembnejših nalog Športnega društva Krašnja je, da svojim članom in krajanom naše KS skušamo omogočiti čim več oblik raznovrstne organizirane rekreacije in tudi rekreacije, za katero se odločamo po individualnih željah. Vsekakor pa eno in drugo z namenom, da bi naša prizadevanja obrodila najbolj bistvene rezultate za ohranjanje telesne moči, čim bolj zdravega načina življenja in tudi za več medsebojnega druženja.

V ŠD Krašnja s tem namenom organiziramo dve primerni individualni ali skupinski obliki rekreacije in sicer **pohode na Limbarsko goro**, ki jih evidenčno spremljamo že sedemnajst let ter v zadnjih štirih letih tudi akcijo: **HOJA – TEK- KOLESARJENJE MOJA REKREACIJ**.

Vsaka od omenjenih dveh akcij poteka od 1. marca do zadnjega v mesecu februarju prihodnjega leta. Potrebno je poudariti, da nobena od omenjenih akcij nima tekmovalnega značaja in sta organizirani zgolj zaradi osebne evidence opravljenega števila pohodov v primeru Limbarske gore vključno z evidenco ur aktivnosti. V primeru druge akcije pa le za spremljanje evidence aktivnih ur hoje, kolesarjenja ali teka. **Za društveno spremljanje števila pohodov na Limbarsko goro so merodajni oddani vpisni listki v lesen gojzar v gostilni Urankar, za hojo, tek in kolesarjenje pa zapisani podatki v posebne knjižice, ki jih lahko dobite v pisarni društva.** Obe akciji seveda dopuščata možnosti zapisovanja podatkov v knjižice ali na vpisne listke tudi z neverodostojnimi vpisi, kar pa vsakemu od uporabnikov ne koristi kaj dosti, kajti popolno zadovoljstvo posameznika bo le, če bo njegov končni letni rezultat verodostojen za njega in za društvo, kajti nobena prejeta spominska medalja, ki jih podarjamo na podlagi določenih kriterijev nima pravega sijaja, če ni bila zaslužena.

VABLJENI K POHODOM NA LIMBARSKO GORO IN K NAJBOLJ POGOSTIM IZBIRIRAM INDIVIDUALNE REKREACIJE, KOT SO HOJA, KOLESARJENJE IN TEK!

NAJ SPOMNIMO! AKCIJI ZA SEZONO 2019/2020 STA TU! OGLASITE SE V PISARNI DRUŠTVA VSAK PONEDELJEK MED 19. IN 20. URO IN Z VESELJEM VAM BOMO NA VOLJO TUDI ZA VSE OSTALE POTREBNE INFORMACIJE.

V knjižicah za evidentiranje časa aktivne hoje, teka ali kolesarjenja je zapisano prav vse, kar mora uporabnik za sodelovanje v akciji vedeti. Nekoliko drugače pa je s pohodi na Limbarsko goro. Prav zaradi popestritve te aktivnosti, predvsem pa po želji za večjo množičnost, je IO društva za sezono 2019/2020 sprejel sklep o nekakšni »sladki novosti.« Kriteriji za pridobitev spominskih medalj, ki so že vsa leta enaki, bodo enaki ostali tudi v bodoče.

Zlate, srebrne in bronaste spominske medalje bodo na občnem zboru društva meseca marca leta 2020 prejeli pohodniki (člani ŠD Krašnja in krajani KS Krašnja) z naslednjimi števili in obveznimi vpisi pohodov na Limbarsko goro:

DEKLICE IN DEČKI STAROSTI 4 DO 10 LET

10 do 19 pohodov - bronasta medalja;
20 do 29 pohodov - srebrna medalja;
30 ali več pohodov - zlata medalja;

DEKLICE IN DEČKI STAROSTI 11 DO 15 LET

20 do 29 pohodov - bronasta medalja;
30 do 49 pohodov - srebrna medalja;
50 ali več pohodov - zlata medalja;

ŽENSKE IN MOŠKI STAROSTI 16 DO 45 LET

50 do 99 pohodov - bronasta medalja;
100 do 149 pohodov - srebrna medalja;
150 ali več pohodov - zlata medalja;

ŽENSKE IN MOŠKI STAROSTI 46 DO 65 LET

40 do 79 pohodov - bronasta medalja;
80 do 119 pohodov - srebrna medalja;
120 ali več pohodov - zlata medalja;

ŽENSKE IN MOŠKI NAD 65 LET

30 do 59 pohodov - bronasta medalja;
60 do 99 pohodov - srebrna medalja;
100 ali več pohodov - zlata medalja;

In še nekaj besed o »SLADKI NOVOSTI!«

Povsem logično je pričakovati, kar se je v preteklosti tudi izkazalo, da je kar veliko pohodnikov, ki sicer Limbarsko goro obiščejo le občasno in nimajo ambicij, da bi skušali to pot opraviti z namenom zadostiti kriterijem za osvojitev ene od spominskih medalj. Ampak tudi njihovi vpisni listki, oddani v Šraufovgojzar, za društvo pomenijo pomemben doprinos k skupnemu številu opravljenih pohodov, ki jih v dosedanjih sedemnajstih letih ne manjka prav veliko do števila 31.000 !!!

IO društva je sklenil, da bomo z začetkom akcije za sezono 2019/2020 le to popestrili s štirimi žrebanji za vsaj 20 rezin torte ŠRAUFOV GOJZAR med prav vsemi pohodniki, tudi tistimi, ki bodo imeli v lesenem gojzarju vsaj en oddani vpisni listek za obdobje treh mesecev.

Rezino torte pa bo izžrebanec prejel le v primeru, da bo prisoten na žrebanju! Vsak izžrebanec pa lahko prejme le en košček sladke nagrade ne glede na število vpisnih listkov za omenjeno obdobje. Rezino ali več rezin torte pa lahko posameznik prejme le, če bo v času žrebanja prisotnih manjše število udeležencev akcije, kot bo na razpolago rezin torte.

Žrebanja bomo izvedli v GOSTILNI URANKAR NA LIMBARSKI GORI in sicer:

v soboto, 8. junija 2019 ob 14. uri;
v soboto, 7. septembra 2019 ob 14. uri;
v soboto, 7. decembra 2019 ob 12. uri;
v soboto, 7. marca 2020 ob 14. uri;

Upamo in želimo, da bo ta društvena novost vsaj malo prispevala k večji množičnosti sodelovanja v akciji pohodov na Limbarsko goro. Še pomembneje pa je, da bo vsakomur, prav vsak korak hoje pomenil nekaj narediti zase v smislu dobrega počutja in tudi prijetnega druženj z naravo in prijatelji.

Marjan Štrukelj

LIPA
Janez Hribar, s.p.
Pelechova 18
1235 Radomlje
Tel.: +386 01 7227 457
+386 051 357 700
e-mail: janez.hribar@siol.net
papirnica • fotokopiranje • okvirjanje • servis in prodaja fotokopirnih strojev

INFORMATIVNE DROBTINICE ŠD KRAŠNJA

Z veseljem smo pripravili letošnjo prvo številko glasila Društveni informator, ki vedno bolj postaja naš krajevni obveščevalec z najbolj aktualnimi dogodki, saj vas v njem redno in tekoče seznanjamo z vsem, kar se je v krajšem preteklem času dogajalo v šoli in vrtcu, v vseh krajevnih društvih, v KS, v župniji,... nekaj prostora pa namenjamo tudi zabavi, nekaterim prispevkom naših bralcev in oglaševanju naših zvestih donatorjev.

Potrebno je poudariti, da prav vse vsebine glasila povsem ljubiteljsko nastajajo izpod peres sorazmerno majhnega števila dopisnikov. Enako velja tudi za objave fotografij. Izdajanje Informatorja pa je še posebej odvisno od volje in prostega časa urednika Martina, tehničnega urednika Gašperja in lektorice Bože. Za ugodnejše stroške fotokopiranja pa že vrsto let skrbi Papirnica in fotokopirnica Lipa iz Preserij pri Radomljah.

Najpomembneje pri vsem pa je, da glasilo sploh lahko izhaja, kajti kljub vsemu omenjenemu so stroški na letni ravni vseeno visoki, zato se v ŠD Krašnja že kar nekaj let odločamo za pridobivanje potrebnih sredstev z distribucijo novoletnih koledarjev, za katere nam krajani in številni ostali darujejo prostovoljne prispevke.

Enako je bilo tudi lanskega meseca decembra. Zbranih je bilo 2.670,00 € prostovoljnih prispevkov. Ostanek zneska je bil sicer za cca 650,00 € nižji za pripravo koledarjev in nakup skromnega darila. Ta podatek pa nam pove in nam zagotavlja, da bomo lahko tudi v letošnjem letu poskrbeli za izdajo petih številk glasila.

TO JE TUDI PRILOŽNOST, DA SE VSEM, KI STE ŠD KRAŠNJA ZA TA NAMEN PRISPEVALI PROSTOVOLJNI PRISPEVEK, NAJLEPŠE ZAHVALIMO.

ISKRENA HVALA PA TUDI VSEM RAZNAŠALCEM KOLEDARJEV, KI SO SI VZELI ČAS IN SKUPAJ ODDALI KAR 203 KOS. LE TEH.

Radi pravimo, da nikoli ni tako dobro, da nebi moralo biti še boljše! To je res in ta ugotovitev velja tudi za naše glasilo. Kako bi ga lahko vsebinsko še obogatili? Zagotovo z večjim številom dopisnikov, ki bi hoteli z novicami poročati tudi iz ostalih vasi naše KS. Mogoče pa nam nekoč uspe tudi to.

V imenu vseh ustvarjalcev letošnjega prvega glasila Društveni informator, ki je nekako odprl že 25. jubilejno leto neprekinjenega izhajanja, se vam zahvaljujemo za zaupanje in vam tudi v bodoče želimo prijetno branje.

Lahko tudi na društveni spletni strani sd-krasnja.org, ki je bila pred časom obnovljena. Lepša in vsebinsko bogatejša pa bo postopoma postala v tem letu.

ŠD KRAŠNJA BO IMELO REDNI LETNI OBČNI ZBOR V PETEK, 15. MARCA OB 19. URI,

tokrat zaradi gradbenih del nove dvorane, izjemoma v gostinskem lokalu Bar pod lipo. Kot vedno, bo društvo med ostalim sklepalo tudi o programu aktivnosti za leto 2019.

Ker bo naslednja številka Informatorja izšla v drugi polovici meseca maja, naj vas ob tej priložnosti seznanimo z nekaterimi dogodki in možnostmi s katerimi se boste lahko dejavno povezali z nami v krajšem prihodnjem obdobju.

- Pisarna društva bo še nadalje odprta vsak ponedeljek (razen ob praznikih,) **vsak ponedeljek od 19. do 20. ure.**

- V telovadnici OŠ Krašnja bomo nadaljevali z dvema organiziranima vadbama in sicer: **vsak ponedeljek s t.i. fizioterapevtsko vadbo z dodatkom aerobike, ki poteka od 19. do 20. ure. Vsak torek in četrtek od 20. do 21. ure pa poteka funkcionalna vadba. Prva omenjena vadba bo organizirana do konca meseca aprila, druga pa en mesec dlje. Vadbi nista organizirani le v primeru, da je na predvideni dan praznik ali šolske počitnice.**

- **1. marca se ponovno pričenjata dve društveni akciji in sicer pohodi k Šraufovemu gojzarju na Limbarsko goro ter akcija HOJA, TEK, KOLESARJENJE – MOJA REKREACIJA.** O obeh akcijah si nekaj več podrobnosti lahko preberete v enem izmed prispevkov v tej številki Informatorja.

- **Na velikonočni ponedeljek, 22. aprila vas vabimo na izlet in na pohod na Malo goro,** ki ga organizirajo naši prijatelji iz PS Kamnje. Če bo do 12. aprila dovolj prijav za organiziran prevoz, bo društvo le tega tudi organiziralo. Termin za prijave je že odprt!

- **Letošnji že 23. Šraufov spominski pohod bomo organizirali v soboto, 18. maja.**

- Vse aktualne člane ŠD Krašnja in vse ostale, ki to želite postati vabimo k vplačilu letne članarine in k vpisu v članstvo.

ŠE POSEBEJ K VPISU VABIMO PREDŠOLSKE IN OSNOVNOŠOLSKE OTROKE, KI SI PO SKLEPU IO DRUŠTVA STATUS ČLANSTVA PRIDOBIJO ŽE Z OBVEZNIM VPISOM BREZ PLAČILA ČLANARINE.

- Vabljeni k sodelovanju pri pridobivanju prostovoljnih prispevkov v mošnjičku za KO RK Krašnja in tudi k sodelovanju pri pripravah in izdajah glasila Informator.

Ob vsem naštetim pa se bo v naslednjem krajšem obdobju zgodilo še kaj organizacijsko zanimivega. Morda katero od zanimivih predavanj, morda pa že tudi nekatere ponujene možnosti otrokom od 1. – 5. razreda naše OŠ, ki bi jih radi v sodelovanju z eno od bližnjih taborniških organizacij pobližje seznanili z življenjem in taborniškimi aktivnostmi in jim s tem dali možnost in priložnost, da se v času šolskih počitnic te popestrijo tudi s taborjenjem.

Marjan Štrukelj

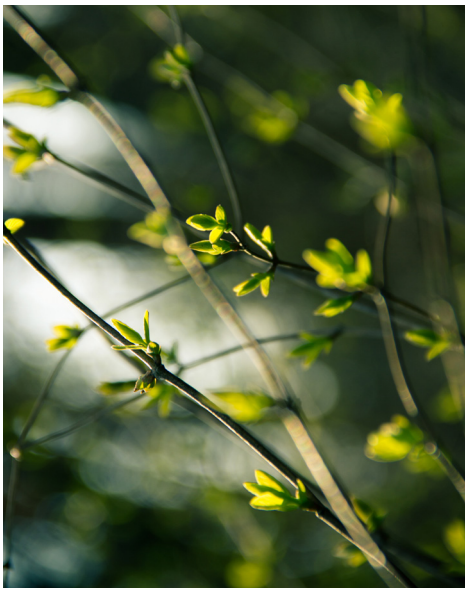

V SPOMIN ŽOBEJEVEMU ATU

Kako prazen je dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče,
le sledi ostale so povsod
od dela tvojih pridnih rok.

V praznični silvestrski dan se je po naših vaseh bliskovito razširila žalostna vest, da Žobejevega ata ni več. V ljubljanski bolnišnici je izgubil boj za življenje naš krajan Franc Levec – Žobejev ata z Vrha nad Krašnjo.

Franc Levec se je rodil 23. julija 1934. leta očetu Janezu in mami Angeli kot njun peti izmed sedmih otrok. Njegovi starši so se na Vrh preselili iz Zgornjega Tuhinja in si tu ustvarili dom. Že otroška leta je preživljal ob delu. Delal je pač tisto, čemur je bil dorasel. Vsake, še tako majhne ročice so prišle vedno prav. Včasih je za kos kruha pomagal tudi kakemu sosedu. Z leti pa so njegove zadolžitve na kmetiji rasle. Mirno, a delovno življenje je prekinila vojna. Tako kot mnogo slovenskih družin je tudi Žobejeva družina delala za osvobodilno fronto. Prav v njihovi hiši je bil ustanovni sestanek OF za vas Vrh februarja 1942. leta. Organizator je bil njegov ded, njegov oče pa je bil intendant OF. Skupaj z ženo sta zbirala hrano za partizane. Starejši brat je bil partizan, sestra pa sekretarka SKOJa. Dve sestri sta bili partizanski učiteljici, mlajši otroci pa kurirji. Tudi France je pogosto nesel hrano partizanom v bunker pod Vrhom. Po vojni se je v vas spet naselil mir. Starejši bratje in sestre so odhajali od doma in si ustvarjali svoje družine, France pa je ostal doma za gospodarja.

1964. leta se je poročil s Francko Burja, ki je bila skoraj njegova soseda in si ustvaril svojo družino. Rodila sta se jima dva otroka, najprej hčerka Olga, nekaj let za njo pa še sin Janez. S trdim delom in odrekanjem sta z ženo skrbela za družino in za nenehen razvoj kmetije. Da bi jo lahko posodobil in povečal, je med tednom hodil zidat. Zgradil je veliko hiš in gospodarskih poslopij, veliko jih je tudi obnovil. Daleč naokoli je bil poznan kot priden, sposoben in pošten človek. Ko se je proti večeru vrnil domov, je postoril še tisto, kar žena z otrokoma ni mogla. Ob koncu tedna pa je zidal doma. Najprej je obnavljal obstoječo hišo in hlev, kasneje pa je zgradil vse na novo. Spoznal se je na marsikatero delo. Tudi popraviti je znal marsikaj. Znal pa je narediti tudi grablje, koše, košare,z velikim veseljem tudi sosedom, otrokom pa lesene igrače, sanke, smučke. Bil je dober in pravičen drugi oče rejencem, ki so pri njih našli svoj drugi dom. Dva, Peter in Matjaž sta ostala tudi kasneje, ko sta odrasla in živita še vedno pri njih.

Pred več kot 40 leti si je poškodoval nogo v prometni nesreči, tako, da brez palice ni mogel hoditi. A to ga ni ustavilo pri njegovih načrtih. Še naprej je garal in delal. Bil je dobrosrčen, odkrit, direkten, vedno je bil pripravljen pomagati. Sodeloval je pri vseh skupnih delih na vasi ali pa Krajevni skupnosti. Pomagal je pri gradnji ceste proti pokopališču, skupaj z vaščani Vrha je zgradil tudi škarpo proti pokopališču. Rad je pomagal tudi pri obnovah družbenih objektov, pri obnovi cerkve in župnišča. Pri Žobejevih so vedno radi pomagali pri najrazličnejših aktivnostih Kulturno umetniškega in Športnega društva Krašnja in France je bil vedno dobre volje med njimi.

Vsakega napredka in pridobitve je bil vesel. Podpiral je gasilce pri njihovem delu. Pogosto mu ljudje niso znali prisluhniti pri njegovih naprednih razmišljanjih. Trdil je, da je bolj pomembno majhno dejanje kot velika beseda. Bil je dober sosed, cenjen krajan, ljudje smo ga imeli radi. Rad se je pogovarjal in bil prijazen s tistimi, ki so prihajali v njegov dom. Vsakogar je bil vesel. Predvsem pa je bil družinski človek – dober mož, skrben oče, priljubljen dedek – za svojo družino bi naredil vse. Ponosen je bil na svoje potomce, na sina, hčerko, vnuke, pravnuka in srečen, da jim je v življenju uspelo.

Leta so tekla, prišla je starost in z njo najrazličnejše težave. Minulo leto ga bolezen ni in ni izpustila. Zadnje dneve decembra 2018 je preživel v bolnišnici. Vsi so še upali na izboljšanje, toda pljučnica je bila tista, ki mu je vzela vso življenjsko energijo. V poznem jutru zadnjega dne starega leta je za vedno zaspal.

Vrsta nekdanjih Žobejevih otrok se krajša. Ostali sta še Micka in Cirila, ki bosta brata ohranili v trajnem spominu. V trajnem in lepem spominu pa ga bomo ohranili vsi, ki smo ga poznali, se z njim srečevali, se pogovarjali. Gasilca Franc Novak in Franc Žavbi pa nikoli ne bosta pozabila zadnjega srečanja z njim, ko sta mu v decembru prinesla gasilski koledar. Poslavljal se je, kot bi slutil, da se ne bodo več videli. Rekel je:«Vi boste drugo leto spet prišli, mene pa ne bo več!«

Nikoli več ne bo tako, kot je bilo. Povsod je pustil sledi, ki bodo za vedno ostale in njegove najbližje znova in znova spominjale nanj. Hiša bo prazna, žena osamljena in sama. Vsak kotiček jo bo spominjal nanj, saj sta skupaj preživela 54 let v veselju, delu in skrbeh. Del nje odhaja z njim. Otroka in vnuki bodo zaman čakali njegovih nasvetov in modrih besed. Iskali bodo kotičke, kjer se je najraje zadrževal, pa ga ne bo tam. Nikoli več. Pravnuček se ga bo težko spominjal.

Počivajte v miru, dragi Franc, dragi Žobejev ata! Naj vam bo lahka slovenska zemlja!

Poslovilni govor je napisala Boži Požar, ob slovesu 5. januarja 2019 pa prebral Franc Novak.

VREME SE RADO PONAŠA Z LETNIMI ČASI

NEKATERI OSTALI DOGODKI PA SO LAHKO NAČRTOVANI, ŠTEVILNI PA TUDI NE.

Mesec januar novega leta 2019 je že za nami, tudi februarju se je že iztekel čas. Smo v pričakovanju pomladi, ki nam v marsičem prinese novo, prijetnejšo podobo našega naravnega okolja. V naših domovih bomo že kaj kmalu ugasnili ogenj, ki nas je grel dolge in tudi hladne zimske dni. Moč sončnih žarkov bo iz dneva v dan postajala močnejša in prijetnejša. Spet nam bo omogočeno, da bomo lahko številne ure v daljših dnevih namenili pozornosti do prebujajoče se narave. Njive in vrtove bomo pripravili za ponovno setev in saditev vrtnin in poljščin, travniki bodo zazeleneli, drevesa tudi,….. balkoni in okolice naših domov bodo olepšani z okrasnim cvetjem in grmičevjem,… Spet bo nastopil čas prebujajoče se narave!

Vsako leto ob tem času pa postanemo precej zvedavi, kakšno bo vreme, ki ima na vse omenjeno zelo velik in pomemben vpliv.

V prejšnjem Informatorju sem se v podobnem prispevku dotaknil vremenskih dogajanj, ki smo jim bili priča v prvih treh mesecih v minulem letu 2018. Tokrat pa sem se osredotočil na meseca april in maj lanskega leta. Kot vedno, pa nisem pozabil na omembo še nekaterih ostalih dogodkov, ki so ob vremenu tudi zaznamovali čas še ne tako oddaljene preteklosti s poudarkom na območje naše KS.

VREME- APRIL 2018

Naj kar takoj, uvodoma omenim, da lanski mesec april po običajnih pričakovanjih njegove vremenske karakteristike zagotovo ni opravičil pričakovanj. Lahko bi rekli, da nas je kar malo presenetil. Podaril nam je 20 dni brez dežja in le preostalih 10 dni mu je bilo nekoliko bolj podobnih. Nekoliko podrobneje pa takole.

Začel se je nekoliko lepše, kot se je z zadnjim, deževnim dnem končal mesec marec. Vsega je bilo po malo. Oblačnosti, sonca in tudi nekaj kapelj dežja. Torej povsem »zakonito« aprilsko! Že naslednji dan je bil krasen. Ves čas sončen. Enak je bil tudi 3. april, le da je pogostokrat nekoliko močneje zapihal veter. 4. april je bil ves dan oblačen. V noči na naslednji dan pa je že deževalo in v preostanku dneva še tudi, a le obdobno. Zvečer ob 19. uri pa smo zaslišali grmenje, ki ga je spremljalo nekaj časa tudi rahlo deževje.

V času od 6. do vključno nedelje, 8. aprila 2018 so nas razvajali zelo lepi, vremensko stabilni dnevi. Postalo je že kar toplo, saj so se dnevne temperature zraka gibale visoko, kar med 16 in 18 stopinjami. Tudi ponedeljek, 9. v mesecu se je začel z lepim vremenom, ki je trajalo vse do popoldneva, na kar se je pooblačilo. Po 18. uri pa je začelo deževati, kar smo si zaradi želje po pospešenem brstenju in rasti tudi želeli. Enako vreme je bilo tudi še naslednjo noč in večino dopoldneva, na kar se je oblačnost začela trgati. Posijalo pa je tudi sonce, ki je zrak segrelo do 13 stopinj.

Če bi že, potem bi nekaj dni naslednjega obdobja lahko označil in mesecu aprilu priznal, da je vremensko lahko zelo muhast mesec, kajti »obnašanje« vremena mu je kar lepo sledilo.

11. pooblačitev, 12. je ves dan deževalo in padla je velika količina dežja, 13. padavin ni bilo, 14. je bil krasen pomladanski dan, brez oblačka na nebu s toplimi 20. stopinjami, 15. je bilo časoma suho, časoma pa je rosil dež,… veter je prinesel tudi nekaj puščavskega peska, v ponedeljek, 16. pa je bilo vreme povsem aprilsko. Dopoldan in del popoldneva je bilo kar lepo, popoldan pa se je hitro pooblačilo, postalo je soparno in okoli 18. ure je zagrmelo in padati je začel tudi dež. Imeli smo kar srečo, kajti po nekaterih delih države je padala tudi zelo debela toča. Na primer na Rakitni z okolico. Močno deževje se je nadaljevalo še nekaj ur ponoči, kasneje pa ne več. Torek, 17. april 2018 pa je iz ure v uro nakazoval, da so pred nami drugačni, vremensko precej prijaznejši dnevi. Pričakovanja so se uresničila! Vse do srede, 25. so sledili izjemno lepi dnevi. Temperature so rasle iz dneva v dan in nemalokrat so »pristale« pri visokih 26. stopinjah. Četrtek, 26. aprila pa je bil bistveno drugačen. Le dopoldansko in deloma še popoldansko vreme je še sledilo prejšnjim dnem. Postalo je oblačno. Ob 17. uri pa so že padle prve kaplje dežja. Še več dežja, ki ga je spremljal tudi močnejši veter pa je padlo po 20. uri. Sledila sta spet dva zelo lepa dneva, ki sta se zopet predstavila z visokimi temperaturami. Spet okoli 26 stopinjami. V nedeljo, 29. je bila ves dan kopasta oblačnost, ki je zgodaj popoldan prinesla le nekaj malega deževne rose. Zadnji dan v mesecu pa je bilo spet lepo, z veliko sonca in toplim zrakom.

Kako bo z vremenom letošnjega aprila, pa bomo morali še malo počakati. Kar naj bo podoben lanskemu in prav nič se ne bomo smeli pritoževati.

KAJ PA OSTALI DOGODKI TEGA MESECA?

1. aprila zjutraj je bila velikonočna, vstajenska procesija.

2. se je okoli 40 članov ŠD Krašnja in ostalih udeležilo 21. Velikonočnega pohoda na Malo goro, ki ga organizirajo naši prijatelji iz Planinske sekcije Kamnje v Vipavski dolini.

7. je tudi v naši KS potekala očiščevalna akcija.

14. so se na občnem zboru srečali člani KO RK Krašnja.

18. so se na prvem sestanku srečali novoizvoljeni člani IO ŠD Krašnja.

30. pa je bilo prešerno in praznično v vasi Koreno, kjer je na predvečer Praznika dela zaigrala lukoviška godba.

VREME – MAJ 2018

Prvi, praznični dan je bil vremensko prijeten skoraj ves dan. Kasneje se je pooblačilo, postalo je vetrovno in nekoliko hladneje. Deževalo pa ni.

Podoben je bil tudi drugi praznični dan, le, da je popoldan postalo soparno, pozno zvečer pa se je k grmenju priključilo tudi kar močno deževje. 3. maja pa je vreme kljub oblačnosti zdržalo brez padavin. Naslednja dva dneva pa sta si bila povsem podobna. Noči sta bili deževni, občasno tudi še kasneje. Za kratek čas pa so nas obiskali tudi sončni žarki. Vse do 11. maja 2018 so si sledili t.i. suhi dnevi. Bilo je tudi toplo. Omenjenega dne pa se je zvrstilo kar nekaj plohic. 12. je bilo v dopoldanskem času suho, popoldan pa sta se »predstavili« dve nekoliko izrazitejši plohi, ki ju je spremljalo tudi grmenje. Povsem enak je bil vremensko tudi naslednji dan, ampak zmogel nas je presenetiti le z eno nekoliko obilnejšo ploho. Pogosteje pa je deževalo v ponedeljek, 14. maja. Če sem pohvalil »sprevrženost« aprilskega vremena, potem bi mesec maj lahko okaral, saj nam zaradi pogostih padavin ni bil ravno po godu, kajti vse do vključno 22. ni minil dan, da nas nebi vsaj malo zmočilo. Lepše pričakovanje je ponudila sreda, 23. maja, ki je minila tako, da nismo potrebovali dežnikov. In že spet!? »Majsko – aprilsko vreme se je pa kar nadaljevalo. 24. in 25. so nas večkrat obiskale krajše plohe, 26. je bil kar prijeten dan, 27., 28. In 29. so bili dnevi, ki niso zdržali brez občasnih padavin. Še posebej nas je za kratek čas presenetilo padanje toče, ki se je dežju pridružila 28. v poznih večernih urah. Zadnja dva dneva pa sta bila stabilnejša in brez padavin.

Seštevek t.i. mokrih in suhih dni je bil lanskega leta v mesecu maju kar konkretno v prid moči, saj je minilo le 13 dni brez dežja, preostalih 18 pa je bilo vremenu precej bolj naklonjeno deževno vreme.

Pravo nasprotje aprilu in upajmo, da bo letošnji maj z vremenom bolj prijazen. To si od njega v pričakovanju cvetočega maja tudi želimo.

NEKATERI DOGODKI V MAJU 2018

Na prvomajsko, praznično jutro se je skozi vas zapeljalo kar veliko motorjev in avtomobilov-članov AMD Lukovica z nekoliko bolj brnečimi motorji. Budnici je vsakič prijetno prisluhniti in si jo ogledati!

5. so se na gasilsko tekmovanje odpravili naši najmlajši gasilci in

gasilke.

9. smo se na pokopališču v Krašnji poslovili od nekdanjega krajana Silva Resnika.

13. smo se udeležili Referenduma o 2. tiru.

16. so pri naši cerkvi brnele žage, ki so podrle kar nekaj tamkajšnjih smrek.

19. je ŠD Krašnja organiziralo 22. Šraufov spominski pohod, ki se ga je udeležilo 115 pohodnikov.

To soboto so se na družabnem srečanju, po uspešnih nastopih z uprizoritvami igre »Na svidenje nad zvezdami« sproščeno spomnili tudi vsi igralci in režiserka iz KUD Fran Maselj-Podlimbarski Krašnja. Zagotovo so se tako, kot številni gledalci, ki so si uprizoritve ogledali, tudi oni nasmejali in bili dobre volje. Zasluženo!!!

Predstavniki našega PGD pa so se to nedeljo udeležili Kongresa GZS, ki je bil na Ptuju.

20. je bila binkoštna nedelja.

26. je bilo v Lukovici gasilsko tekmovanje starejših desetin, ki se ga je udeležilo tudi naše PGD.

29. je izšel Informator z zaporedno številko 222.

30. je birmance obiskal upokojeni ljubljanski nadškof msgr. mag. Alojz Uran.

Marjan Štrukelj

DOBRODELNI MOŠNJIČEK ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

POTEKA ŽE SEDEMNAJSTO LETO ZBIRANJA PROSTOVOLJNIH PRISPEVKOV

Športno društvo Krašnja poleg svojih osnovnih športno rekreativnih aktivnosti, svoje ljubiteljsko delo posveča tudi dobrodelnosti z zbiranjem prostovoljnih prispevkov v t.i. dobrodelni mošnjiček. Letošnja akcija bo že sedemnajsta po vrsti in v društvu smo v svojem programu zapisali, da bomo vsa zbrana sredstva ob koncu leta tokrat namenili Krajevni organizaciji Rdečega križa Krašnja, kot prispevek k pripravi prazničnih daril za naše starejše krajane.

Naj spomnimo, da smo v dosedanjih šestnajstih letih zbrali že 10.383,40 € prostovoljnih prispevkov, ki smo jih skupaj z darovalci namenili različnim sredinam oz. za različne potrebe.

Z enakim namenom in željami ter s pomočjo darovalcev bi zelo radi s tem poslanstvom nadaljevali tudi v letošnjem letu, zato vas vljudno vabimo k sodelovanju.

Kot vedno, tudi tokrat ponujamo naslednje možnosti sodelovanj:

Prostovoljne prispevke lahko prispevate na naslednje načine:

- Z neposrednimi vplačili prostovoljnih prispevkov v društveni pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek od 19. – 20. ure;

- Z nakazili na TRR društva: ŠPORTNO DRUŠTVO KRAŠNJA, Krašnja 14, 1225 Lukovica; Štev. TRR : 0230 2001 6496 319 z obveznim pripisom »MOŠNJIČEK 2019«;

- Z vplačili prostovoljnih prispevkov na društvenih prireditvah;

- Z morebitnimi dopisnimi licitacijami za prevzem športnih rekvizitov ali opreme znanih slovenskih športnic in športnikov, ki jih bodo v ta namen podarili društvu.

V mošnjičku za leto 2019 se je do sedaj zbralo 70,00 € prostovoljnih prispevkov. Darovalca pa sta bila Gostilna Urankar na Limbarski gori in direktor AK Domžale gospod Tomaž Jarc.

Iskrena hvala tudi ob tej priložnosti!

Spoštovane bralke in bralci Informatorja in vsi ostali. Prisrčno vabljeni k sodelovanju z našo skupno željo, da bomo skušali zbrati čim višji znesek prostovoljnih prispevkov in na ta način pomagati naši KO RK, ki se že vrsto let trudi v času božično novoletnih praznikov z obiski, darili in lepimi voščili razveseliti naše najstarejše krajanke in krajane, med njimi še s posebnim čutom za vse tiste, ki jih pesti bolezen.

Hvala že v naprej!

Marjan Štrukelj- predsednik ŠD Krašnja

VABLJENI K REŠEVANJU NAGRADNE KRIŽANKE

TUDI SPOMLADI JIH RADI REŠUJEMO

V Informatorju že kar dolgo časa skušamo bralce razveseliti tudi z objavami nagradnih križank. Pogostokrat so nam v pomoč naši obrtniki in podjetniki, ki se iz dneva v dan trudijo opravljati številne in najrazličnejše storitve.

Za tokratno objavo nagradne križanke smo zaprosili domačega samostojnega podjetnika Dejana Hrovata iz Krajnega Brda, ki se z avto prevozništvom ukvarja že 10 let. Njegovo samostojno podjetje pa številni poznajo pod imenom **AVTOPREVOZ HROVAT Dejan Hrovat s.p.**. Dejan pa je sicer šofer že kar 22 let.

Njegovo podjetje razpolaga s petimi kamioni, ki naj različnejše tovore razvažajo po Sloveniji in Hrvaški.

Poklic šoferja ni lahko delo, kajti v prometu se vsakodnevno dogajajo številni dogodki, ki ti lahko hipoma spremenijo delovne načrte ali pa še kaj hujšega. Poklicni šoferji se nemalokrat znajdejo tudi v drugačnih težavah, ki jih pogojujejo dolga potovanja, težki vremenski pogoji, okvare vozil in nemalokrat tudi dolge odsotnosti od doma.

Je p v tem poklicu tudi veliko lepega, če ga, kot Dejan, njegov oče in ostali zaposleni šoferji opravljaš z velikim veseljem in vedno z namenom dobrega in korektnega sodelovanja z vsemi, ki ti izkažejo zaupanje po sodelovanju.

Če boste tudi vi potrebovali njegove prevozniške usluge, ga pokličite na telefonsko številko 041 654 542 ali mu kaj lepega napišite po e-pošti na naslov: avtoprevozhrovat@gmail.com. Sicer pa je njegovo podjetje AVTOPREVOZ HROVAT Dejan Hrovat s.p. dosegljivo tudi na naslov: Krajno Brdo 6, 1225 Lukovica.

Preostane nam le še dolžnost, da se Dejanu najlepše zahvalimo za sodelovanje in zaupanje. Njemu in vsem ostalim šoferjem pa tudi ob tej priložnosti v imenu vseh bralcev Informatorja želimo: »**SREČNO VOŽNJO!**«

Vaše rešitve nagradnega gesla, ki ga skupaj z ostalimi podatki napišite **na nagradni kupon**, pošljite po pošti na naslov: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica ali jih oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni **najkasneje do ponedeljka, 13. maja 2019**.

Med vsa pravilno rešena nagradna gesla bomo izžrebali 5 praktičnih nagrad za prosti čas, ki jih bo prispeval podjetnik Dejan Hrovat.

Skupaj z njim vam pri reševanju križanke želimo veliko zadovoljstva!

Marjan Štrukelj

REŠITEV NAGRADNEGA GESLA DRUŽBE ZA GOSTINSTVO IN TRGOVINO D.O.O. TAJO TEAM

Pri objavi nagradne križanke meseca decembra, smo zapisali:« Kaj je lepšega, kot zima, idilična narava, rekreacija na snegu in še marsikaj ostalega lepega, kar lahko v krogu družine ali s prijatelji doživimo, če se podamo na smučanje, deskanje, nočno sankanje,…? Tudi Slovenija je raj za tovrstno veselje, saj ima kar veliko urejenih smučišč, med katerimi je nam precej blizu predvsem Krvavec z odlično gostinsko ponudbo v BRUNARICI KEKEC Z APARTMAJI.«

Predvsem zaradi tega smo Tatjano, Jožeta, Marka in Urško zaprosili za sodelovanje pri pripravi križanke, ki so ga z veseljem sprejeli in se jim ob tej priložnosti še enkrat iskreno zahvaljujemo za zaupanje in podeljene nagrade.

Do 22. februarja 2019 smo prejeli 10 rešitev nagradnega gesla in prav vsi ste imeli prav, kajti nagradno geslo se je glasilo KEKEC KRVAVEC ali lahko tudi KRVAVEC KEKEC.

Obljubljenih je bilo 5 nagrad, ampak so se naši gostinci odločili, da bodo nagradili prav vse, ki ste si vzeli čas in zmagali!

Nagrajenci pa so:

1. nagrada:	**vikend paket v apartmaju za 4 osebe (dve nočitvi) prejme PERVINŠEK MARJAN, Krašnja 78 1225 Lukovica;**
2. in 3. nagrada:	**malica (enolončnica) za dve osebi v brunarici Kekec prejmeta: LAVRIČ NEVENKA, Krašnja 19 1225 Lukovica in ŽIBERT MARUŠA, Mali Rakitovec 2 B 1223 Blagovica;**
4. – 10. Nagrado:	**malica (enolončnica) za eno osebo v brunarici Kekec prejmejo: CERAR MARIJA, Krašnja 37, 1225 Lukovica; CIMPERMAN DRAGICA, Podrečje 8, 1230 Domžale; KUHAR TAJDA, Spodnje Loke 9, 1225 Lukovica; MLAKAR JUSTIN IRINEJ, Krašnja, 50 1225 Lukovica; PAVLIČ SLAVKA, Krajno Brdo 16, 1225 Lukovica; PODBELŠEK ANICA, Blagovica 6 A, 1223 Blagovica; RAZPOTNIK EVA – TIMOTEJ, Log 8, 1222 Trojane.**

Vsem iskreno čestitamo in se jim zahvaljujemo za sodelovanje. Prav vsem pa želimo tudi en prijeten in doživet obisk sončnega Krvavca, vključno z brunarico in apartmajem KEKEC.

Razglednice s potrditvijo nagrad lahko prevzamete v pisarni ŠD Krašnja, ki je odprta vsak ponedeljek od 19. do 20. ure.

Srečno, miren spanec in dober tek!

Marjan Štrukelj

INFORMATORJEV HUMOR

»No, Janezek, povej mi,« reče učitelj, »rešitev naslednje naloge: Tvoj oče gre peš iz Ljubljane proti Medvodam s hitrostjo 3 km/h. Tvoj stric gre eno uro pozneje iz Medvod proti Ljubljani s hitrostjo 5 km/h. Kje se srečata?«
Janezek kot izpuške: »V prvi gostilni!«

Janezek: »mami mami, cukr mi je padu.«
Mami: »Pejd, pa pojej čokolado.«
Janezek: »Mami noooo, cukr.«
Mami: »Ja, pa pojej to čokolado !!!!«
Po eni uri pride mami v kuhinjo in se dere: »Porkamadona, kdo je stresu ceu cukr po tleh ??«
Janezek: »Ja pa sej sem ti reku, da mi je cukr padu, pa si rekla, da naj pojem čokolado.«

Gleda Rus v Moskvi poročila na TV, kjer poročajo, da je v Sibiriji - 55°C.
Seveda ne verjame in pokliče po telefonu sorodnika: »Daj povej koliko je stopinj pri vas?«
»Čaki, da pogledam. . . - 35°C, zakaj vprašaš?«
»Pa teleta na TV nakladajo - 55°C!«
»A, to pa lahko… zunaj.«

Bar pod Lipo

tajo team

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA,
Krašnja 14, 1225 Lukovica; telefon: 01/ 7234 132; splet: sd-krasnja.org ;
DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 140 IZVODOV,
tisk: Papirnica Lipa s.p., Preserje pri Radomljah

Martin Šinkovec	urednik
Marjan Štrukelj	pomočnik urednika
Gašper Korošec	tehnični urednik
Boži Požar	lektoriranje

Dopisniki:
Boži Požar, Darko Tič, Helena Urbanija, Jure Jamšek, Katarina Bergant, Marjan Štrukelj, Meta Adamič Bahl, Robi Pervinšek, Simona Pervinšek, Štefan Cerar, Tanja Krevs, Tomaž Andrejka, Učenci 4. Razreda – Krašnja (Neža Koren, Neža Levec, Taja Jemc, Tilen Šavora, Ema Juteršek, Alja Bregar, Anka Drobne), Vera Beguš

Fotografije:
Darko Tič, Domači - Žobejevega ata, Drago Juteršek, Eva Pestotnik, Helena Urbanija, Katarina Bergant, Meta Adamič Bahl, Mojca Beguš Tič, Natalija Mlakar Butalič, PGD arhiv, Staša Berkopec, Tomaž Andrejka

FEB 2019	ZASTAREL IZRAZ ZA VRV (ROŽA BREZ R)	POLETNO OBUVALO	VIR TO-PLOTE ZA KUHANJE	HUDA BOLEZEN, KARCINOM		GORA V JULIJCIH	PTIČ NE-LETALEC	KAN.-AM. IGRALKA GR. RODU VARDALOS
KRAJ NA OTOKU CRESU					AM. TV (CABLE NEWS NETWORK)			
ORODJE ZA ŽAGANJE					NEKD. KEN. POLITIK (DANIEL) ODHOD			
PRIKLJU-ČITEV TUJEGA OZEMLJA								
ZNAMKA KOREJSKIH AVTOMO-BILOV	DRUŠTVO NARODOV EVROPSKI VELETOK			LOJZE ROZMAN TEMNI DEL DNEVA			SRBSKI PISATELJ KONFINO	RIMSKA BOGINJA JEZE
▷						ŽERJAL IRENA ČERIN PRIMOŽ		

	SMUČI PO NORDIJSKO	KOMUNAL. PODJETJE	EVGEN BERGANT	IZREDNA LEPOTA, MIK		AM. IGRAL. (JESSICA) SL. KOŠAR. (PETER)	▽
KRATKO IN VESELO ODRSKO DELO					POLJSKA PTICA ČIR, ULKUS		
MESTO V SOŠKI DOLINI							
IRIS MULEJ			LESEN PLUG AM. OBLIK. LAUREN				
	UROŠ ROJKO MANJŠE NASELJE			ZOLTAN FABRI			NAŠA DRUŽBA ZA AVTOCESTE
ORIENT. BARVILO ZA LASE, KANA				ŽALOST (ZASTAR.)			
ORANJE (STAR.)				IGRALKA BEGOVIĆ IGOR TORKAR			
PRIPADNIK ALPSKE RASE						PRISTAŠ RASNEGA RAZLIKO-VANJA	
RAZKOŠNA BARKA						ZNAK, ZNAMENJE	

	PASTIRSKI PES
	ČOPASTA KOKOŠ

ANDREJ INKRET	SVETLANA MAKA-ROVIČ	IVAN BRATKO	6. DAN V TEDNU	PODLOŽNIK V FEVDA-LIZMU		IT. FILM. IGRALKA (ALIDA)	JAMAJŠKI GLASBENIK (GREGORY)	ČARGO IVAN
					PREDEL LJUBLJANE			
					ODLIČNI ŠPORTNIKI VRSTA POKRIVALA			

AVTOPREVOZ HROVAT
+386 41 654 542, avtopvrevozhrovat@gmail.com

PLAME-NICA								MODERNA GLASBA
NAOČNI-KAR								
BOJAZ-LJIVEC								
BALERINA KLAŠNJA						SAMOSTOJ. PODJETNIK		

NAGRADNI KUPON

IME IN PRIIMEK: _____

NASLOV: _____

NAGRADNO GESLO: _____

Nagradni kupon pošljite na naslov Športno društvo Krašnja 14, 1225 Lukovica ali ga oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni.